

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 6 ROČNÍK 2010/2011

Ach, ta mládež!

Ve středu 30. března jsme jako každé jaro vyrazili čistit les. Ač jsme se této činnosti věnovali i na podzim, byli jsme překvapeni, kolik odpadků dokázali lidé zase do lesa naházet. Krabičky od cigaret, flašky skleněné i plastové, různé hadry, koberečky, také prkénko od záchodu, starý mixér a jiné věci, které už asi doma nejsou k potřebě. Je pro nás nepochopitelné, proč lidé nedovezou věci do sběrného dvora, který je tak blízko? Proč chodí do lesa na procházku, když každou odhozenou krabičkou, vypálenou svíčkou, lahví nebo jen obalem od sušenek říkájí, že ho nemají rádi a vůbec jim nezáleží na tom, jak bude vypadat. Chceme si hrát v čistém lese a sami si ho uklízíme. Chceme vzkázat všem, co hází odpadky do lesa rok co rok, že vaše chování nechápeme a prosíme vás, abyste ujeli nebo ušli o těch pár metrů dál a dali svoje nepotřebné a rozbité věci na skládku, kam patří. Pokud nevíte, co nám na vašem chování vadí, tak udělejte pokus. Poházejte ty věci, které vám v lese vypadnou z rukou, po vaší zahradě, nechte je tam dlouho ležet a přepetejte se svého svědomí, třeba se probudí,

když půjde o Trautenberkovo. My si rádi hrajeme v Krakonošově.

Všichni ze ŠD

Nekonečný příběh!

Pořád slyšíme: "Ach, ta mládež!" Ale mládež je stejná jako celá společnost. Mezi mládežníky se najdou mladí lidé dobří i zlí tak jako mezi všemi věkovými kategoriemi. Rozdíl je v tom, že děti se řídí naším příkladem, radou i příkazem, zatímco my dospělí se rozhodujeme víceméně svobodně. Možností, jak odpovědně nakládat s odpady, nám připravila společnost i naše obec dostatek. Když jdu někdy z jídelny zpátky do školy, vidím všude po zemi, že některé děti už bohužel stačily od svých rodičů a prarodičů odkoukat, že z cizího krev neteče. Není se jim co divit. Vždyť týden poté, co družina vyčistila les, se na místě největší černé skládky objevilo nové nadělení. Myslím, že mládež sem nepřívezla staré obklady, neválečkovala si kuchyň ani jí nepatří pilule a čípky, které nepatří ani na skládku, ale zpátky do lékárny. Děti navíc udělaly tu chybu, že na místě, které si před týdnem vyčistily, vystavěly ze suchých větví lesní domeček, ve kterém si chtěly

s družinou pravidelně hrát. Náklad starých obkladů jim stavbu zbořil. Vždyť to bylo jediné místo v celém lese, kam se mohl odpad vyhodit. Na fotografie z místa činu se můžete podívat na školních webových stránkách v článku Máme rádi les i zvířata.

www.zschotoviny.cz

Naříkat a vzdychat nestačí. Muzeli jsme se ozvat, abychom dali všem na srozuměnou, že je tu spousta dětí, které chtějí čistý les i svět a od útlého mládí se učí, že lidská hloupost je nekonečná a boj proti ní nesmí nikdy skončit, protože jinak by zamořila svět. V tomto boji fandím naší mládeži a nebojím se jít příkladem. Dospěláci, ukažte, že ne všichni jsme líní a hloupí.

Jiří Honza

Velikonoční vaření

Jaro propuklo v plné síle a všichni se chystáme přivítat Velikonoce.

Ani my jsme nezůstali pozadu v přípravách na ně. V hodině vaření jsme se naučili upéct velikonočního beránka, připravili jsme skromné pohoštění z plněných vajec a stůl vyzdobili kraslicemi batikovanými v cibuli.

Jak nám šla práce od ruky, si můžete prohlédnout na školních stránkách. Konečný výsledek a členy našeho kulinářského týmu vidíte na fotografii.

holky a kluci ze VII. a VIII. třídy

Oslava Země

Na duben připadá svátek naší planety, a proto se celá chotovinská škola ve středu 20. dubna šla učit do přírody, na výlet nebo na exkurzi.

Některé třídy prvního stupně šlapaly po svých na zříceninu gotického hradu Starý zámek u Borotína a jiné se jaly navštívit a plně prozkoumat nově vznikající zoologickou zahradu na Větrovech.

Každá třída druhého stupně měla svůj vlastní program. Všichni se vydali do Tábora. Většina si vyhlídla botanickou zahradu, jen devětáci podnikli historickou procházku starým Tábořem.

My osmáci jsme chodili spolu se šestáky. Ještě před vstupem do zahrady jsme dostali listy s úkoly. Na jedné straně jsme sbírali informace o botanické zahradě, na druhé jsme se seznamovali s Žižkovým náměstím a domy v jeho okolí. Pracovali jsme ve skupinkách po dvou až třech osobách. Po splnění úkolů jsme se

Ten beránek se Velikonoc nedočká. © foto Jindra Vazdová

přesunuli k zemědělské škole, kde na nás čekalo vyvrcholení oslavy Dne Země.

Pro školy zde občanské sdružení Ochrana fauny ČR spolu se žáky VOŠ a SZeŠ Tábor připravili zajímavé úkoly, které nám připomněly, že nejsme na Zemi sami. Čekalo nás deset disciplín. Pokud jsme všechny splnili, dostali jsme sladkou odměnu a minikalendář Ochrany fauny ČR.

Pak jsme se ještě ve zbylém čase odebrali na poklidné místo tábořského parkánu a zahráli si lidskou dámu nebo lezli po umělé stěně. Pak jsme se vrátili zpátky do civilizace a utráceli v QuickBurgeru, co to šlo. Zpátky do Chotovin jsme odjeli vlakem.

Každý si určitě během dne našel či poznal něco nového a přiučil se. Uvidíme, co si pro nás učitelé nechystají příští rok.

Václav Pražák

Osobní strážce

Kdo by neznal film s Kevinem Costnerem v hlavní roli. Minulou středu 20. dubna jsme měli možnost poznat člověka, pro kterého se ochrana osob stala povoláním a je tak dobrý, že je dnes instruktorem. Jmenuje se Jiří Míka a pochází ze Sudoměřic. Věděli jsme, že budeme mít přednášku o osobním bezpečí s praktickou ukázkou. Před školou na nás čekal pán, na první pohled policista s docela pěkným autem. Ale nedávejte na první dojem. Nebyl to

obyčejný policista, takový který nám dává pokuty. Když začal vyprávět o své práci, dozvěděli jsme se, že dnes spíše jako instruktor připravuje na akce, kde je třeba chránit nebo i zatýkat osoby, druhé policisty i vojáky. Při praktických ukázkách jsem se stal figurantem. Bylo zajímavé stát se na okamžik tím, kdo je ohrožený, a hlavně to bylo naživo. Ne jako v nějakém akčním filmu, kde je vše sehrané. Následovaly krátké ukázky výcviku a seznámení s výstrojí. Pak jsme přešli do učebny, kde jsme viděli i videoukázky z výcviku, ale hlavně jsme mluvili o tom, jak se bránit, když nás někdo napadne třeba při cestě z diskotéky. „Nejlepší obrana je útek,“ tohle by vám řekl i karatista s černým páskem. Přesto jsme se dozvěděli o různých chvatech, úderech a prostředcích, které nám můžou zachránit zdraví a život. Také jsme mluvili o nebezpečí drog legálních i nelegálních. Když si někdo v jeho týmu nedokáže odepřít cigaretu, musí pryč, protože nemá dost silnou vůli na takovou práci. Závislost nám také zabránil dosáhnout v životě toho, čeho jsme mohli a chtěli dosáhnout. Na konci jsem si jako dobrý figurant mohl obléknout neprůstřelnou vestu, nasadit speciální černé brýle a podržet pravou zbraň, ale stejně nevím, jestli bych tuhle psychicky a fyzicky náročnou práci chtěl dělat. Vůbec jsem nečekal, že by za námi přijel někdo takový. Jednou možná...

Lukáš Knotek

Čteme rádi

My, kteří rádi čteme, jsme se již podeváté sešli v naší milé škole, abychom se setkali s paní Knihou. Bylo dávno po zvonění ve středu 20. dubna, když jsme se v 17 hodin zaposlouchali do bajek. Někteří přišli o něco dříve, aby pomohli s přípravou naší čtecí kuchyňky. Také jsme tradičně přinesli něco na zub. Pak už nezbývalo než začít číst, pojídat a popíjet, diskutovat o obsahu a významu přečteného. Přibyl také nový prvek. Poslouchali jsme bajky z nahrávek v podání mistrů slova. Čtení jsme kombinovali s přestávkovým tvořením zvířecích učitelů, psaním do Knihy setkání na téma Jakému zvířeti se podobám a proč? Psali jsme i na obrazy Zeměkoule vzkazy naší planetě, proč ji máme rádi.

O přestávkách si někteří hráli a jiní si spolu povídali, ať už to bylo o čemkoliv. Setkání si všichni moc užili a už se těší na další jubilejní 10. Setkání s paní Knihou. Příště si budeme moci přinést každý tu svou nejmilejší a několika větami ji představit ostatním přátelům paní Knihy.

Petr Šmejkal

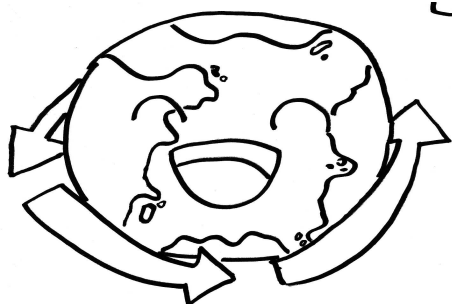
A ještě pár dalších nej...

Chodím tam moc ráda a bylo skvělé, že přišli i bývalí deváťáci, se kterými jsme se dlouho neviděli. Také nás bavilo kreslení učitelského sboru jako zvířat z bajek. Líbilo se mi, že si tam povídáme i s lidmi, se kterými se jinak skoro nebavíme. Jsem moc ráda, že vůbec setkání s Knihou je.

Veronika Wagnerová

Nejvíce se mi líbilo, že jsme všichni byli bez starostí. Užívali jsme si volných chvil a skvěle se bavili. A to myslím, že je to podstatné. Zapomenout na chvíli na všechny starosti a alespoň na pár hodin vypnout.

Kateřina Zelená

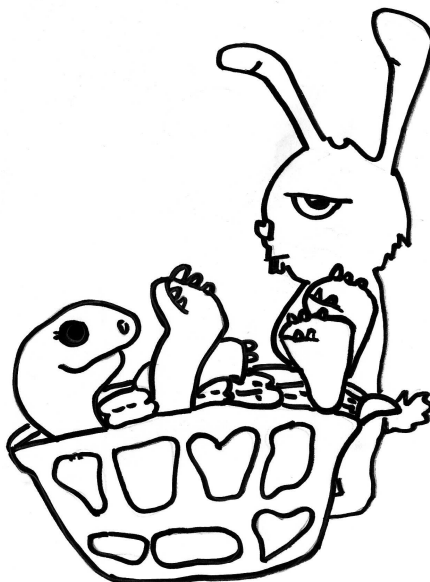
Už je má v moci – paní Kniha ☹ foto Jiří Honza

Líbilo se mi, jak jsme se zase podepisovali každému na pamětní list a u toho říkali hej rup. Bylo také dobré plnění úkolů. Podepisování, kreslení a psaní přání Zemi.

Tereza Meszová

Na Knize se mi moc líbilo. Nejlepší byla černá hodinka. Líbilo se mi, jak jsme si všichni spolu sedli při svíčkách a vymýšleli si příběh. Bylo to moc hezké.

Klára Nováková

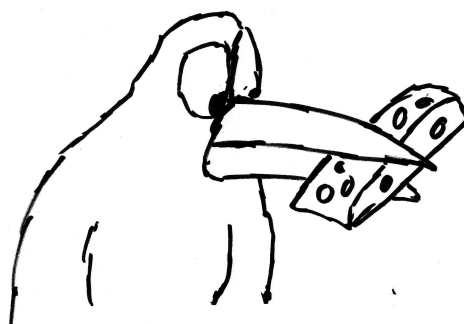
Do poslední kapky

Rychle, rychle! Texty, bačkory, velká svačina a skoro bych zapomněla na klidnou mysl. Tak a už mám všechno sbalené. Už abych vyrazila na smlouvané místo, kde na mne čekají další milovníci veršování. Pátek 15. dubna 2011 se navždy stane dnem, kdy jsem se naposled zúčastnila recitační soutěže na základní škole. Dlouhá cesta s paní Špačkovou, paní učitelkou Sochůrkovou, Vaškem Chalupským a Viktorou uběhla rychle a docela úspěšně. Jen párkrát jsme se museli vrátit. Jsem zase nervózní! Půjdu recitovat až za hodně dlouho, ale... Mezitím jsme si popovídali a zahráli si pár her o přestávkách. Jdu si to užít naposled. Víím, že nepostoupím, ale potěší mě i pamětní list, že jsem kdy vůbec byla v krajském kole recitační soutěže ve Strakonici. Děkuji všem, kteří mi pomáhali s recitací. Jsem velmi spokojená i se svým výkonem! Děkuji! Tahle zkušenost se mi určitě v životě neztratí. Užila jsem si to do poslední kapky.

Anežka Krejčová

Těm, co na Knize ještě nikdy nebyli, bych určitě doporučila, aby přišli a nebáli se, že tam jdou poprvé. Protože já tam také byla poprvé a učitelé nás přivítali s radostí. Na další setkání s Knihou určitě přijdu.

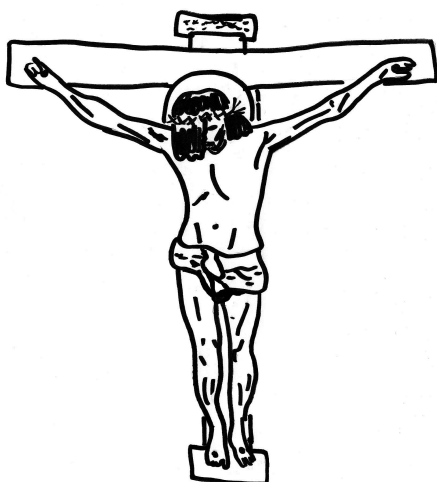
Tereza Peštová

Velikonoce s Jesusem

I letos jsme se s dětmi zapojili do akce Velikonoce s Jesusem. Jde o charitativní koncert táborské skupiny TSB a jejich hostů a výtěžek akce jde na podporu (respektive na zakoupení kompenzačních pomůcek) pro děti s postižením. Tentokrát pomůže výtěžek z celé akce Anice z Tábora a Adélce z Radimovic. My jsme ve školní družině a na keramice vytvořili několik „uměleckých dílek“ a součástí koncertu byla i prodejní výstava našich prací. Částka, kterou jsme prodejem našich výrobků získali, byla **720 Kč** a celou jsme ji holčičkám rovným dílem podělili. Pokud vás tato zpráva zaujala, pořád ještě můžete pomáhat například formou dárcovských SMS. Sběrka trvá až do neděle 15. května 2011 a vy můžete poslat DMS ANIKA nebo DMS ADELKA na číslo 87777. A příští rok přijďte na koncert, který má každý rok svou neopakovatelnou atmosféru a vždycky pomáhá.

Yvona Kaňová

Prodejní výstava keramiky dětí z naší školy ☹ foto Yvona Kaňová

Bavme se a pomáhejme!

Když jsem dostala zajímavou nabídku jít na charitativní koncert Velikonoce s Jesusem, neodmítla jsem, protože jsem byla zvědavá, jaké to tam bude, ale také jsem chtěla pomoci. Během večera se na pódiu vystřídaly tři kapely a jeden taneční soubor. V kapele Electric hrál i náš bývalý spolužák Václav Chalupský. Přijela a zahrála i kapela Vees z Českých Budějovic. Během večera jsme viděly i tři soutěžní vystoupení Tanečního studia Coda z Veselí nad Lužnicí. Tanečnice se zapojily i do koncertní verze rockového muzikálu Jesus Christ Super Star, který vypráví příběh posledních sedmi dní života Ježíšova. Jeho provedení je každoročním vrcholem dobročinného večera.

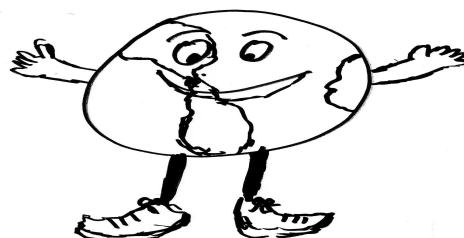
Byl to krásný zážitek. Mohla jsem pomáhat a ještě se při tom dobře bavit. Hezky to zapadlo i do Velikonoc, které jsme právě prožívali.

Lenka Toupalová

Stříbrní kluci

Byl hezký den, úterý 5. dubna, ale ve třídě nás bylo velmi málo. Naši kluci totiž hráli velký turnaj ve florbalu. Paní učitelka nám dovolila napsat plakáty a šlo se fandit. „Chotoviny, do toho! Chotoviny, do toho!“ volali jsme, ale kluci nás neposlouchali. Sjela se k nám spousta týmů ze škol táborského okresu. Ale nikdo z nich tam neměl své fanoušky. Na plakátech bylo napsáno Vyhraje! Dáte góla, dáte, šanci na to máte! Chotoviny do toho! Anička fandila tak moc, že se druhý den divila, že nemůže mluvit. Dlouho jsme ale nefandili. Hrály i jiné školy, a tak jsme se šli ještě učit. Konečně tu byl další zápas našich kluků a my se vrátili do sportovní haly. Ještě vyřešit problém s dresy, protože na ploše jsou dva týmy v modrých. Sláva už nastupují naši. Poslední zápas o zlato, ale je problém, naši soupeři jsou hokejisti. Zas tak špatně to nedopadlo. Skončili jsme druzí. Teď už se těšíme na další velký turnaj.

Lucie Dražilová

3. VÝMĚNNÝ KONCERT

Tentokrát jsme pozvali
DPS Nokturnáček ze Sezimova Ústí
pod vedením Mgr. Jarmily Hlubinkové.
Jako host vystoupí i flétnový soubor Pišťalka.

Přijďte v úterý 17. května
v 17 hodin
do Husova sboru
Církve československé husitské
v Chotovinách.

Těšíme se na Vás.

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Mgr. Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: žáci 7. třídy v rámci
předmětu Mediální výchova
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Kateřina Zelenková a Jiří Seidl

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

